

Conservatori de Música
Isaac Albéniz
de la Diputació de Girona

La música clàssica en clau femenina

Sis Dones Modernistes

Lluïsa Denís

1862 - 1946

Lluïsa Denís i Reverter (Barcelona, 20 de maig de 1862 - Barcelona, 28 de gener de 1946), artista polifacètica. Autora teatral, compositora i pintora, de pare francès, qui també va escriure poesia i teatre.

Una part de l'obra de Lluïsa Denís (quadres i dibuixos) la trobem al *Museu de Cau Ferrat* de Sitges, escenari de diverses festes de caràcter modernista entre els anys 1892 i 1899 i que va ser cedit a la ciutat l'any 1932, un any després de la mort de Rusiñol, tal com posava al seu testament.

Entre la seva obra trobem les peces teatrals ***Els caçadors furtius***: comèdia en un acte i dos quadros (1931), ***Una venjança com n'hi ha poques***: tragèdia en un acte (1931) i un recull de 12 cançons alegres amb un caràcter una mica picant i amb aires de cuplet que porta el nom de ***L'alegre cantaire***.

Carme Karr

1865 - 1943

Isabel Güell

1872 - 1956

Lluïsa Casagemas

1873 - 1942

Ònia Farga

1878 - 1936

Margarida Orfila

1889 - 1970

www.cmg.cat

La música clàssica en clau femenina

Sis Dones Modernistes

Carme Karr 1865 - 1943

Carme Karr i Alfonsetti (Barcelona, 16 de març de 1865 -29 de desembre de 1943), periodista, escriptora, feminista, pacifista, musicòloga i publicista.

Va ser una de les promotores més avançades del feminisme català de principi del segle XX, com Dolors Monserdà, amb qui col·laborà.

El seu feminisme, que advocava per dotar les dones d'eines que les capacitessin tant per a l'exercici d'una professió com per a la igualtat de drets, va quedar àmpliament exposat a **Feminal**-suplement de *La Il·lustració Catalana*-, revista que dirigí des de 1907 fins al 1917 i on també signava amb el pseudònim *Joana Romeu*.

També va col·laborar en el *Diario de Barcelona*, *La Veu de Catalunya*, *Or y Grana*, (1906-1907, on defensà la causa de Solidaritat Catalana), *Ofrena* (1916-17), *La Mainada* (1922-23), *La Actualidad*, *Día Gráfico* i *Las Provincias de València*, de vegades amb el pseudònim de *Xènia*, que feia al·lusió al Xènius d'Eugeni d'Ors, amb qui polemitzà a *Juventut*.

Lluïsa Denís

1862 - 1946

Isabel Güell

1872 - 1956

Lluïsa Casagemas

1873 - 1942

Ònia Farga

1878 - 1936

Margarida Orfila

1889 - 1970

Conservatori de Música
Isaac Albéniz
de la Diputació de Girona

La música clàssica en clau femenina

Sis Dones Modernistes

Isabel Güell

1872 - 1956

Isabel Maria Francisca de Paula Lluïsa Clementina Güell i López (Barcelona, 23 de novembre del 1872- Barcelona, 8 de maig del 1956), compositora.

Filla d'Isabel López Moreno, nascuda a Cuba (filla del primer marquès de Comillas, Antonio López i López) i d'Eusebi Güell Bacigalupi (primer comte de Güell).

Des de ben petita va tenir una gran afició a la música. Va estudiar piano i orgue a Barcelona i a París i va pertànyer a la coral de l'*Institut de Cultura de la Dona* que dirigia Francesca Bonnemaison.

La seva dedicació principal va ser la caritat i la beneficència, com corresponia a una dona de la classe social.

Va compondre diverses peces, sobretot de música religiosa, que es van interpretar en diferents moments com, per exemple, el 23 d'abril del 1911 en una missa celebrada a la Colònia Güell per a la festa de Sant Jordi.

Musicaà poemes de Jacint Verdaguer i també va escriure un *Te Deum* (1918) i un *Stabat Mater* (1917).

Lluïsa Denis

1862 - 1946

Carme Karr

1865 - 1943

Lluïsa Casagemas

1873 - 1942

Ònia Farga

1878 - 1936

Margarida Orfila

1889 - 1970

www.cmg.cat

La música clàssica en clau femenina

Sis Dones Modernistes

Lluïsa Casagemas 1873 - 1942

Lluïsa Casagemas i Coll (Barcelona, 14 de desembre de 1873-Madrid 1942), compositora. És la primera dona que va compondre una òpera a Catalunya. Filla de Manuel Casagemas i Labrós, natural de Granollers (*vicecònsol dels Estats Units a Barcelona i administrador del banc de Catalunya*) i de Maria Neus Coll i Vendrell, de Sitges. Va tenir quatre germans, entre ells el pintor Carles Casagemas i Coll.

Estudià composició amb Francesc de Paula Sánchez i Cagnach, cant amb Giovanna Bardelli i violí amb Agustí Torelló a Barcelona. Entre els 16 i 18 anys, va compondre

Schiava e regina, òpera fantàstica en tres actes amb llibret de Josep Barret, que s'havia d'estrenar al Gran Teatre del Liceu de Barcelona la temporada 1893-1894, un fet completament excepcional en l'època. Tanmateix, l'atemptat anarquista del 7 de novembre d'aquest any va fer cancel·lar l'estrena, que no s'arribà a produir mai.

L'autora la va presentar a l'*Exposició Universal de Chicago de 1893*, on va rebre un diploma; en compensació per la cancel·lació de l'estrena, la reina regent Maria Cristina d'Habsburg va fer estrenar-ne algunes parts al palau Reial de Madrid el 1894, amb l'assistència de la família reial. El segon acte fou representat en un concert al Conservatori del Liceu el 1896. Deixà la partitura per a veu i piano d'una altra òpera, **I briganti**, segons el llibret d'Andrea Maffei basat en **Els bandits** de Friedrich Schiller, que ja havien fet servir Saverio Mercadante i Giuseppe Verdi. Aquest mateix any 1893, l'*Orquestra Catalana de Concerts* estrena la seva obra **Crepusculo** al Teatre Líric (Barcelona) i l'any següent al Liceu.

Va escriure sobretot peces breus per a piano i per a veu. Felip Pedrell, parla de 110 peces. Una d'aquestes, **La bergeronnette**, és l'opus 230.

Lluïsa Denís

1862 - 1946

Carme Karr

1865 - 1943

Isabel Güell

1872 - 1956

Ònia Farga

1878 - 1936

Margarida Orfila

1889 - 1970

La música clàssica en clau femenina

Sis Dones Modernistes

Ònia Farga

1878 - 1936

Ònia Farga i Pellicer (Barcelona, 30 de novembre de 1878 - 6 de desembre de 1936), pianista, violinista, compositora, empresària i pedagoga amb un gran reconeixement internacional gràcies als diversos premis que va guanyar com a concertista.

Va ser una de les dones multiinstrumentistes i compositores més famoses de la seva generació: va estudiar a l'Escola Municipal de Música de Barcelona i, de ben petita, va despuntar per la seva sensibilitat artística i la seva aptitud per a la música. El seu pare era Rafael Far-

ga i Pellicer, un sindicalista català i un dels fundadors i secretari de la Direcció Central de les Societats Obreres de Barcelona, i la seva mare, Peronella Pellicer i Peraire.

Una obra remarcable dins de la seva producció són les **Gloses sobre cançons populars catalanes** (1909) per a piano, que inclouen: **Cançó de Nadal, Els Tres Tambors, Les mosques de Sant Narcís, El Rossinyol i La nina encantada**. Aquest àlbum, amb la dedicatòria autògrafa de l'autora, que es troba dipositat a la Biblioteca de Catalunya, comprèn les cinc partitures per a piano esmentades, basades en diverses cançons populars catalanes i harmonitzades per la compositora.

Va ser molt elogiada per les seves nombroses gires, les quals la van dur per escenaris de tota Espanya i Europa, sobretot per Suïssa i França (París), com a pianista i com a violinista. A París va presentar diverses de les seves composicions, que van tenir una molt bona acollida per part de la crítica, especialment de Henri de Curzon (1903, 1922, 1924 i 1927).

Lluïsa Denís

1862 - 1946

Carme Karr

1865 - 1943

Isabel Güell

1872 - 1956

Lluïsa Casagemas

1873 - 1942

Margarida Orfila

1889 - 1970

La música clàssica en clau femenina

Sis Dones Modernistes

Margarida Orfila 1889 - 1970

Margarida Orfila Tudurí (Menorca, 10 de setembre del 1889 - Barcelona, 29 d'abril del 1970), compositora, pianista i professora de música.

De ben jove, la seva família es va traslladar a viure a Barcelona. Estudià a l'Escola Municipal de Música de Barcelona amb Antoni Nicolau, Joan Lamote de Grignon i Lluís Millet (teoria) i amb Eusebi Daniel i Carles Pellicer (piano). El 1904 obtingué el premi a les oposicions de l'últim curs de solfeig i el 1909 esdevingué la primera dona que va acabar els estudis de contrapunt i

fuga de l'Escola amb la qualificació de *Sobresaliente*. Perfeccionà la formació amb el mestre Enric Granados i va exercir com a pianista fins el 1913, any en què es va casar amb Frederic Alfonso i Ferrer.

L'any 1907 va ingressar a l'Escola com a professora auxiliar de solfeig i teoria on exercí més de cinquanta anys com a professora titular. La seva germana Carme, excel·lent violinista, també hi va ensenyar.

Amb el seu marit Frederic, professor i director de l'Escola Municipal de Música de Barcelona, va tenir cinc fills: Frederic, advocat i poeta; Margarida, pianista, compositora i professora de música; Joan, violinista i compositor; Francisco, violoncel·lista; i Carme, cantant casada amb el mestre Josep Poch i Garriga.

Lluïsa Denis

1862 - 1946

Carme Karr

1865 - 1943

Isabel Güell

1872 - 1956

Lluïsa Casagemas

1873 - 1942

Ònia Farga

1878 - 1936